

کتاب «فقه و حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» روانه بازار نشر شد

کتاب «فقه و حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» اثر حجت الاسلام عبدالحسین خسروپناه دزفولی منتشر شد.

کتاب «فقه و حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» اثر حجت الاسلام عبدالحسین خسروپناه دزفولی منتشر شد.

به گزارش خبرنگار مهر، کتاب «فقه و حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» اثر حجت الاسلام عبدالحسین خسروپناه دزفولی در ۷۸۴ صفحه به همت مؤسسه بوستان کتاب به چاپ رسید.

حکمرانی حکمی در عرصه مباحث فقهی، افزون بر به کارگیری استراتژی اجتهاد قسم اول و دوم و سوم، شدیداً به قواعد فقهیه نیازمند است و مهم ترین قاعده از قواعد فقهیه قاعده لا ضرر است که سراسر فقه را در بر می گیرد.

اثر حاضر با عنوان «فقه و حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» حاصل تدریس یک سال تحصیلی استاد خسروپناه است که بخش نخست، یعنی فقه قاعده لا ضرر، به تبیین و تحلیل فقهی قاعده لا ضرر و بیان انتقادی نظرات فقها و ارائه دیدگاه برگزیده اختصاص دارد.

بخش حکمرانی قاعده لا ضرر نیز به کاربرت این قاعده در ابواب مختلف فقه از طهارت تا دیات و فقه معاصر و مباحث حقوقی مربوط است.

نگارنده بر این باور است که بدون نگرش حکمرانی اسلامی، دولت اسلامی که مقدمه جامعه اسلامی و تمدن اسلامی است، شکل نمی گیرد.

ساختار اثر

این کتاب در دو بخش تألیف شده است؛ بخش اول با عنوان «فقه قاعده لا ضرر ولا ضرار» مشتمل بر پنج فصل است؛ فصل اول با عنوان «کلیات قواعد فقهی» چستی فقه، تنبیهات تعریف قواعد فقهیه و تقسیم قواعد فقهی را بیان کرده و منابع و مصادر قواعد فقهی، اهمیت و فواید قواعد فقهی و تعداد قواعد فقهی را به نگارش درآورده است.

فصل دوم با عنوان «مقدمات قاعده لا ضرر ولا ضرار» تعبیرها و چیستی قاعده لا ضرر ولا ضرار، اهمیت قاعده لا ضرر ولا ضرار و ساختار مباحث قاعده لا ضرر ولا ضرار را بررسی می کند.

نویسنده در فصل سوم با عنوان «مدارک قاعده لا ضرر ولا ضرار» دلیل عقلی و سیره عقلا بر قاعده لا ضرر ولا ضرار، دلایل قرآنی قاعده لا ضرر ولا ضرار و دلایل روایی قاعده لا ضرر ولا ضرار نزد شیعه را تبیین می کند.

«فقه الحدیث قاعده لا ضرر ولا ضرار» عنوان چهارمین فصل از بخش اول کتاب حاضر است که در آن تهافت در حدیث سمره، معنای ضرر و ضرار و تطبیق معنای هیئت لا ضرر بر قصه سمره بیان شده و شمول حدیث نسبت به احکام عدمی، ضرر شخصی یا نوعی و نفی ضرر، رخصت یا عزیمت به رشته تحریر درآمده است.

فصل پنجم با عنوان «تنبیهات قاعده لا ضرر ولا ضرار» اشکال تخصیص اکثر در قاعده لا ضرر ولا ضرار، توجیه تقدیم قاعده لا ضرر و لا ضرار بر ادله احکام اولی و ضرر واقعی یا ضرر علمی را تشریح کرده و حرمت یا عدم حرمت اضرار به نفس، حکم سازی قاعده لا ضرر و لا ضرار و تعارض قاعده لا ضرر و لا ضرار با قاعده سلطنت را مورد تأکید قرار داده است.

بخش دوم با عنوان «حکمرانی قاعده لا ضرر ولا ضرار» مشتمل بر دو فصل است؛ نویسنده در فصل اول با عنوان «کاربست قاعده لا ضرر و لا ضرار در فقه» کاربرت قاعده لا ضرر در فقه عبادات، کاربرت قاعده لا ضرر در فقه خانواده و کاربرت قاعده لا ضرر در فقه اقتصاد را تبیین کرده، کاربرت قاعده لا ضرر در فقه قضاء و شهادت، کاربرت قاعده لا ضرر در فقه سیاسی - اجتماعی و کاربرت قاعده لا ضرر در فقه اخلاق - تربیت را بررسی کرده و کاربرت قاعده لا ضرر در فقه پزشکی، کاربرت قاعده لا ضرر در فقه هنر و کاربرت قاعده لا ضرر در فقه محیط زیست را به نگارش درآورده است.

دومین و آخرین فصل از این کتاب با عنوان «کاربست قاعده لا ضرر و لاضرار در حقوق» به تشریح کاربرد قاعده لا ضرر در قانون اساسی، کاربرد قاعده لا ضرر در منشور حقوق شهروندی و کاربرد قاعده لا ضرر در حقوق مدنی پرداخته و کاربرد قاعده لا ضرر در قانون تجارت، کاربرد قاعده لا ضرر در قوانین بین المللی و کاربرد قاعده لا ضرر در قانون حریم آب های زیرزمینی را مورد تأکید قرار داده است.